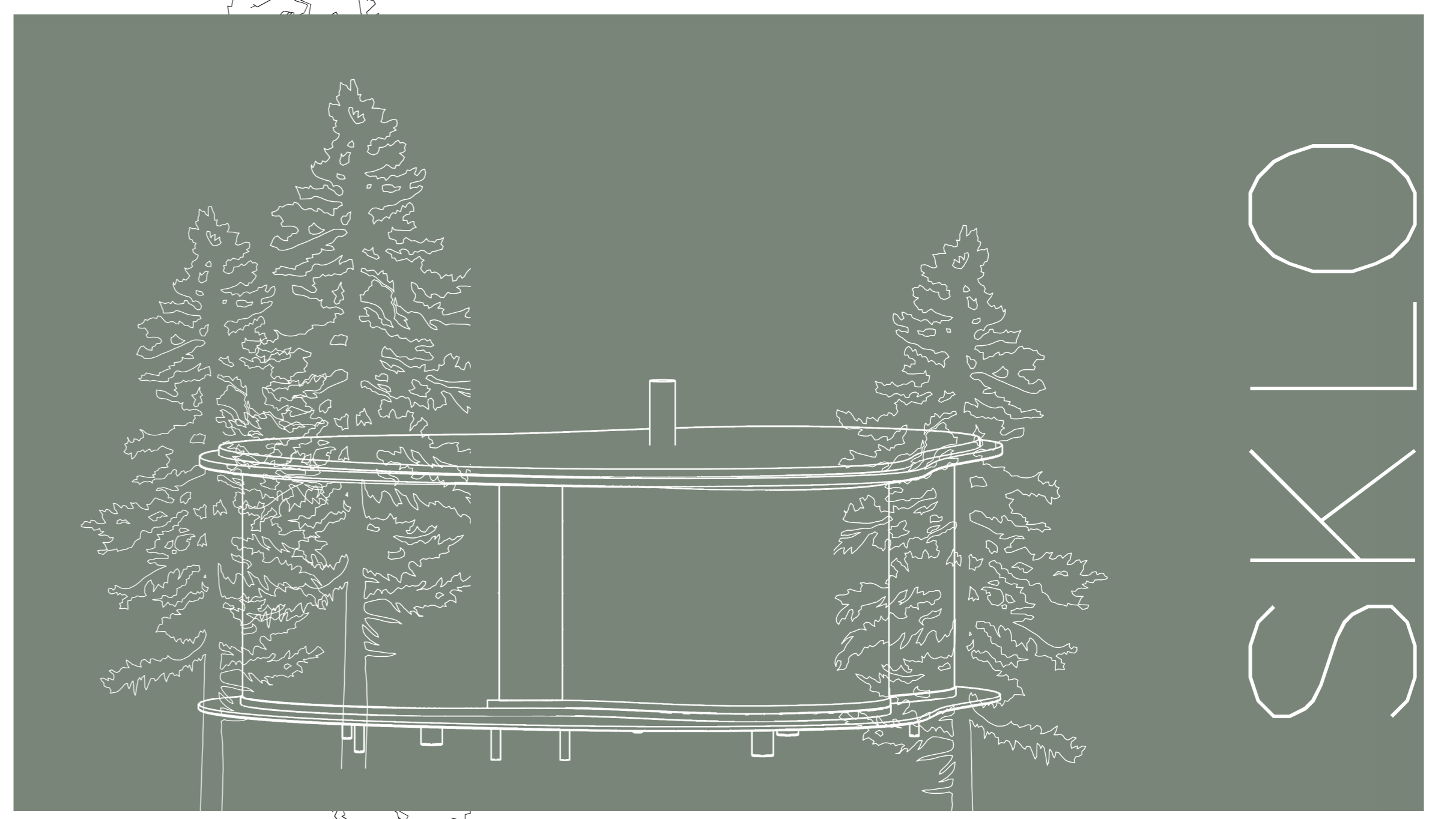

Hlina evokuje hmotu. Hmotu ako materiál, ktorý sa dá tvarovať, vrstviť a prispôbovať. Na hmote možno vidieť sedimentáciu akcií a chovaní, premeny v čase, kontinuálny vývoj materiálu a domu samotného, stopy ľudskej činnosti. Hmota ťažká, pevná, hutná, pádna. Oddelujúca interiéru a exteriéru fyzicky aj psychicky, poskytujúca súkromie, úkryt.

Mojím cieľom bola vytvoriť objekt, ktorý svojou hmotou vyplní celú proluku – vysoký, úzky a hlboký priestor, hmatateľnosť v úplnej plnosti. Tvar odvodený od vnútorného usporiadania s ohľadom na okolitú zástavbu. Utilitarita a minimalizmus. Praktické a funkčné rozloženie častí domu, s dostatočným prísunom svetla. Súkromná časť umiestnená na najvyššom podlaží.

Sklo ako princíp a materiál interpretujúci elimináciu materiality a likvidáciu bariér, v mojom návrhu vedúcu k voľnému vnútornému priestoru. Konektivita, kontinuita, transparentnosť a prešľapovanie. Práca so svetlom, kedy príroda dorába a premieňa interiéru, ktorý sa nasycuje okolím. Človek je v interiéru intenzívnou súčasťou okolia, ale len do takej miery, do akej chce.

Objekt tvarovo integrovaný do prostredia a okolitej krajiny, tvarovo odvodený od prierezu kmeňa. Jedná sa o umelý zásah do prírody, ktorý je zmiernený tvarom objektu rešpektujúceho okolité stromy a zelenou strechou, ktorá kompenzuje zabratú podorysnú plochu. Využite na spôsob útulné, možnosť oddychu.

